

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobkyně: **E. S.**

zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou
sídlem Údolní 33, 602 00 Brno

proti
žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy, IČO: 00064581
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti osob zúčastněných na řízení:

1) K. E. Č.

2) I. C.

zastoupen advokátem JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D.
sídlem Slavíkova 23, 120 00 Praha 2

3) S. S.

4) P. S.

o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 27. 6. 2023, č. j. MHMP 1333670/2023, sp. zn. S-MHMP 872856/2023/STR,

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 27. 6. 2023, č. j. MHMP 1333670/2023, sp. zn. S-MHMP 872856/2023/STR, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 20 456 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Jiřího Nezhyby, advokáta.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 28. 8. 2023 k Městskému soudu v Praze, (dále jen „soud“) domáhala zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu (dále jen „žalovaný“) ze dne 27. 6. 2023, č. j. MHMP 1333670/2023, sp. zn. S-MHMP 872856/2023/STR (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12, odboru výstavby (dále jen „prvostupňový orgán“ nebo „stavební úřad“) ze dne 6. 1. 2023, č. j. P12 51891/2022 OVY, sp. zn. OVY/44125/2022/Mi (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo ve smyslu ustanovení § 128 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „stavební zákon“) a § 18o odst. 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění do 31. 12. 2023 (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“) rozhodnuto o povolení odstranění stavby rodinného domu č. p. XA včetně železobetonového podzemního objektu žumpy při východní straně pozemku, X, při ulici D. na pozemku č. p. XB v katastrálním území X (dále jen „odstraňovaná stavba“) a stanoveny podmínky jejího odstranění, a to na základě ohlášení záměru odstranění stavby ze dne 25. 10. 2022 podaného osobou zúčastněnou na řízení 1) coby vlastníkem odstraňované stavby (dále jen „stavebník“).
3. Žalobkyně a osoba zúčastněná na řízení 2) jsou vlastníky pozemku č. p. XC zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. XD; rodinný dům, na adrese X, pozemku č. p. XE zahrada a pozemku p. č. XF zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba bez č. p./č. e. jiná stavba, vše v k. ú. X, obec X (dále jen „nemovitost žalobkyně“).

II. Napadené rozhodnutí

4. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě, dne 30. 1. 2023, odvolání, kterým jej napadla v celém rozsahu (dále jen „odvolání“).
5. *První odvolací námitkou* žalobkyně namítala nedostatky při doručování prvostupňového rozhodnutí, které bylo doručeno jen žalobkyni, nikoliv jejímu právnímu zástupci, čímž

jednal prvostupňový orgán v rozporu s ustanovením § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

6. Ve *druhé odvolací námitce* žalobkyně uvedla, že se prvostupňový orgán námitkami žalobkyně zabýval jen formálně, když se omezil na upozornění, že žalobkyně odkazovala na nesprávnou přílohu č. 12 vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění do 31. 12. 2023 (dále jen „vyhláška o dokumentaci staveb“), a dále se věcným obsahem námitek nezabýval. Podle prvostupňového orgánu se na případ aplikovala příloha č. 15 vyhlášky o dokumentaci staveb. Žalobkyně namítala, že s ohledem na ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu přitom měl prvostupňový orgán její podání posuzovat podle svého skutečného obsahu, tedy posoudit jednotlivé námitky meritorně a nezamítat je bez dalšího s prostým konstatováním, že žalobkyně odkazovala na nesprávnou přílohu. Upozornila také na to, že obě výše zmíněné přílohy se obsahově víceméně kryjí. Zároveň také podotkla, že pojem „bourací práce“, upravený v příloze č. 15 vyhlášky o dokumentaci staveb, je užším pojmem než odstranění stavby, přičemž použití této přílohy na posuzovaný případ je sporné. V odůvodnění podle žalobkyně tak chybí informace o tom, jak se prvostupňový orgán vypořádal s jednotlivými námitkami
7. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 27. 6. 2023. K *první odvolací námitce* žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán pochybil, když prvostupňové rozhodnutí zaslal přímo žalobkyni, nikoliv jejímu právnímu zástupci. Žalovaný však upozornil na skutečnost, že společně s dopisem č. j. P12 7665/2023 OVY, sp. zn. OVY/44125/2022/Mi ze dne 13. 2. 2023 prvostupňový orgán právnímu zástupci žalobkyně prvostupňové rozhodnutí dodatečně poskytnul. Doručením prvostupňového rozhodnutí a dopisu dne 14. 2. 2023 právnímu zástupci žalobkyně byla vada zhojena. S ohledem na skutečnost, že odvolání bylo podáno právním zástupcem žalobkyně ještě před doručením dopisu s prvostupňovým rozhodnutím, žalovaný uvedl, že právní zástupce žalobkyně měl k prvostupňovému rozhodnutí přístup ještě před jeho doručením. S odkazem na komentářovou literaturu, podle které chybné doručení nemůže způsobit neúčinnost doručení, pokud se písemnost do rukou adresáta fakticky dostala, posoudil tuto námitku jako nedůvodnou.
8. Ke *druhé odvolací námitce* žalovaný poukázal na skutečnost, že náležitosti dokumentace bouracích prací se řídí přílohou č. 15 vyhlášky o dokumentaci staveb. Příloha č. 12 této vyhlášky o dokumentaci staveb obsahuje rozsah a obsah dokumentace pro ohlášení stavby nebo vydání stavebního povolení. Obsahem souhrnné technické zprávy, konkrétně v bodě B.2 písm. f) a h) je uvedena kompletní materiálová skladba jednoduchého objektu rodinného domu (odstraňované stavby) a výsledky stavebního průzkumu. Azbest je podle průzkumu přítomen jen v eternitových šablonách střešní krytiny. Žalovanému nebylo zřejmé, jak žalobkyně došla k závěru o instalaci azbestových podhledů a o azbestové krytině na volně stojícím přístavku, kdy tato tvrzení nemají oporu ve spisovém materiálu.
9. Dále žalovaný doplnil, že podmínky pro ochranu okolního prostředí, staveb a obyvatel jsou v prvostupňovém rozhodnutí stanoveny a vyplývají ze závazných stanovisek dotčených orgánů, konkrétně závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy č. j. HSMHP 48798/2022, sp. zn. S-HSHMP 48798/2022 ze dne 30. 9. 2022 (dále jen „závazné stanovisko Hygienické stanice“) a závazných stanovisek a vyjádření Odboru životního prostředí Úřadu městské části Praha 12, č. j. P12 36937/2022 OŽP/Hl, sp. zn. P12 36937/2022 OŽP/Hl ze dne 5. 10. 2022 (dále jen „závazné stanovisko OŽP“), ve kterém jsou v bodě 3 stanovena pravidla pro přijetí opatření k vyloučení negativního vlivu stavebních činností na kvalitu ovzduší a podmínky pro způsob zajištění materiálů obsahujících azbest a v bodě 5 jsou

přesně stanoveny podmínky pro nakládání s odpady. Likvidace odpadů pak byla popsána v souhrnné technické zprávě v bodě B.5 pod písmeny d.) – j.). V prvostupňovém rozhodnutí byly přesně stanoveny podmínky týkající se odstraňování prашných a nebezpečných materiálů, přičemž prováděcí firma je povinná nejen zabezpečit ochranu před vniknutím azbestových vláken do ovzduší, rovněž je povinná zabránit jakémukoliv šíření azbestových vláken nebo prachu tak, aby byly při demontáži nebezpečné krytiny již odborně izolovány od okolního prostředí, kdy vlastní demolice stavby musí být provedena až po odstranění všech materiálů s obsahem azbestu. Způsob likvidace eternitové střechy v uzavřeném prostoru byl podle žalovaného nereálný.

III. Žaloba a další podání žalobkyně

10. Podanou žalobou brojila žalobkyně proti nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
11. *První žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že nebyl proveden kompletní průzkum odstraňované stavby na přítomnost stavebních prvků s přítomností azbestu, jak požaduje příloha č. 15 [bod B.2 h)] vyhlášky o dokumentaci staveb a dle § 43 odst. 1 písm. a), b) e) a g) a § 53 odst. 1) nařízení hl. m. Prahy č. 10/2016 Sb., kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (Pražské stavební předpisy), dále jen „PSP“. Souhrnná technická zpráva obsahuje pouze konstatování o střechě s azbestem a doporučení, že v případě výskytu azbestu na dalších částech budovy má být při demolici postupování obdobně jako v případě střešní krytiny. Takto provedený průzkum odstraňované stavby je však dle žalobkyně zcela nedostatečný. Výsledky stavebního průzkumu prováděného před zahájením bouracích prací má být postaveno na jisto, kde a v jakých materiálech, skladbách, souvrstvích a konstrukcích se azbest nachází a kde nikoliv. Za tímto účelem se rovněž odebírají vzorky odstraňované stavby pro jejich laboratorní analýzu, což Ing. arch. J. zjevně neučinil.
12. Dle tvrzení žalobkyně, uvedeného ve *druhé žalobní námitce*, existují dvě verze dokumentace bouracích prací, kdy první verzi předložil stavebník osobě zúčastněné na řízení 2). V této první verzi je uvedena věta: „*Před zahájením demontáže budou střešní krytina a podhledové desky obsahující azbest zvlhčovány vodou...*“. Tento rozpor jen podtrhuje nedůvěryhodnost dokumentace bouracích prací. Je možné, že zmínka o azbestu v podhledech byla vypuštěna účelově, protože s sebou nese nutnost mnohem náročnějšího procesu likvidace než u střešní krytiny s azbestem. Na rozdíl od eternitové střešní krytiny, kde se obecně používá metoda enkapsulace, je nutno podhledy likvidovat při uzavření nemovitosti do neprodyšného kontejnmentu a zřízení podtlaku za účelem zamezení úniku azbestových vláken do okolí [viz Metodický pokyn pro řízení vzniku odpadů s obsahem azbestu při provádění a odstraňování staveb pro nakládání s nimi, Ministerstvo životního prostředí, Praha 2018 (dále jen „metodický pokyn MŽP“)]. Napadené rozhodnutí postup likvidace azbestové střechy v uzavřeném prostoru považuje za nereálný. Dle žalobkyně však není nereálný, ale jen finančně mnohem nákladnější. Okolo celé budovy lze vytvořit ochranný obal bránící úniku azbestových vláken do okolí a zajistit tak ochranu sousedících nemovitostí a jejich vlastníků před únikem této nebezpečné látky.
13. Ve *třetí žalobní námitce* žalobkyně uvedla, že v dokumentaci bouracích prací je navrhován chybný způsob likvidace azbestu, kdy azbestový odpad není možno balit do PE fólie, ale je nutno jej vkládat do uzavíratelných obalů (viz Metodický pokyn MŽP).

14. Ve *čtvrté žalobní námitce* žalobkyně konstatovala, že demolici prvků obsahujících azbest má provést specializovaný stavební podnikatel s příslušným oprávněním, ale tato povinnost není vztažena na bourací práce na celém objektu. Demolice konstrukcí obsahujících azbestová vlákna má být dle prvostupňového rozhodnutí provedena jako první a teprve následně má být provedena demolice zbytku stavby. Demolici zbytku budovy tedy už nemusí provádět stavební podnikatel oprávněný k provádění prací s azbestem. Žalobkyně tedy namítala, že při odstraňování dalších částí demolované stavby tak už nemusí být přítomna žádná osoba, která by byla způsobilá vůbec rozpoznat, zda se i v dalších částech demolované stavby nachází azbest.
15. *Pátou žalobní námitkou* žalobkyně napadala, že prvostupňový orgán pouze paušálně odkazoval na právní předpis, kterým je stavebník (resp. prováděcí firma) povinen se při likvidaci materiálu obsahujícího azbest řídit, ale povinnost řídit se uvedenými právními předpisy je dána sama o sobě, bez toho, aniž by bylo nutno stavebníkovi takovou povinnost ukládat. Individuální správní akt by naproti tomu měl dle názoru žalobkyně obsahovat konkrétní vymezení povinností, tj. úplný výčet skutečných specifických činností, případně povinností zdržet se konkrétního jednání, nikoliv pouze odkaz na obecně závazný právní předpis.
16. V *šesté žalobní námitce* žalobkyně uvedla, že dokumentace bouracích prací neobsahuje specifikaci postupů a podmínek ochrany nemovitosti žalobkyně, zejména ochranu technického zařízení pro nasávání na fasádě domu pro zásobování čistým vzduchem, zde hrozí kontaminace zařízení mikrovlákný azbestu. V dokumentaci bouracích prací absentuje popis technologie ochrání vstupních nasávacích přístrojů pro přívody čistého vzduchu do rekuperační technologie, též absentuje stanovení technologie kontroly rekuperačního zařízení k prokázání, že nedošlo ke kontaminaci a znehodnocení tohoto zařízení. Dokumentace rovněž neobsahuje seznam nemovitostí, které budou součástí ochranného pásma a není tak jednoznačně právně závazným způsobem určeno, jak má být ochranné pásmo vymezeno.
17. *Sedmou žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že průzkum na přítomnost azbestu zjevně neproběhnul ve vztahu k volně stojícímu přístřešku bez parcelního čísla, byť se jedná o příslušenství hlavní stavby, se kterou tak sdílí právní osud, a je také předmětem demolice. Žalovaný dospěl v napadeném rozhodnutí k názoru, že se tento přístřešek nachází v dostatečné vzdálenosti od nemovitosti žalobkyně a přímo s ní nesouvisí. Nemovitost žalobkyně a pozemek, na kterém je umístěn volně stojící přístřešek, jsou však v bezprostředním sousedství.
18. Žalobkyně v *osmé žalobní námitce* konstatovala, že s jejími námitkami se správní orgány vypořádaly pouze formálně. Napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť dostatečným a přezkoumatelným způsobem nevypořádává námitky žalobkyně týkající se dopadů přítomnosti azbestu na odstraňované stavbě. Konkrétně se prvostupňový orgán a žalovaný podle žalobkyně věcně nevypořádali s námitkami absence řádného průzkumu stavby na přítomnost azbestových prvků, absence podmínek ochrany území před negativními účinky demoličních prací a ochrany okolí s ohledem na vдуchotechniku nemovitosti žalobkyně, absence vymezení povinností stavebníka týkajících se hlášení prací s azbestem, kterou vyžaduje zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejném zdraví“) a vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 432/2003 Sb., ze dne 4. 12. 2003, kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů

biologických expozičních testů, podmínky odběru biologického materiálu pro provádění biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli (dále jen „vyhláška č. 432/2003 Sb.“) a absence úpravy provádění dozoru ve smyslu § 128 odst. 5 stavebního zákona.

19. Součástí podané žaloby byla žádost žalobkyně o přiznání odkladného účinku žalobě, které soud vyhověl a usnesením ze dne 27. 9. 2023, č. j. 9 A 113/2023–54 žalobě odkladný účinek přiznal.
20. Podáním ze dne 30. 8. 2023 žalobkyně k žalobě doložila Posudek autorizovaného inženýra ČKAIT doc. Ing. R. V., Ph.D., posuzující „dokumentaci bouracích prací“ odstranění objektu D. 8, č.p. XA, Praha 12, p. č. XG, XB, k. ú. X, zpracovanou Ing. arch. P. J., číslo autorizace ČKA X, 08.2022 (dále jen „posudek doc. V.“).
21. Podáním ze dne 11. 9. 2023 žalobkyně k žalobě doložila Předběžný názor na Posudek autorizovaného inženýra ČKAIT doc. Ing. R. V., Ph.D., který vypracoval Technický a zkušební ústav stavební Praha, s.p. dne 08. 09. 2023, konkrétně soudní znalec Ing. Pavel Rubáš, Ph.D. (dále jen „předběžný názor soudního znalce“).
22. Podáním ze dne 25. 9. 2023 žalobkyně k žalobě doložila Předběžný názor znaleckého ústavu FAST VUT v Brně ze dne 20. 9. 2022 (správně 2023 - pozn. soudu) (dále jen „předběžný názor znaleckého ústavu“).
23. Podáním ze dne 15. 3. 2024 žalobkyně k žalobě doložila znalecký posudek vypracovaný Ing. Zojou Guschlovou dne 28. 2. 2024 k posouzení zásadních podkladů z hlediska znaleckého oboru a specializací zpracovatele posudku, na jejichž základě bylo vydáno napadené a prvostupňové rozhodnutí (dále jen „znalecký posudek Ing. Guschlové“) a znalecký posudek Vysokého učení technického v Brně č. 017256/2024 z 4. 3. 2024 (dále jen „znalecký posudek VUT“).
24. Podáním ze dne 21. 3. 2024 žalobkyně k žalobě doložila výtisk novin Mladá Fronta dnes, pátek 23. 6. 2023, konkrétně str. 1 a 3: novinový článek „EU hodná mapovat stavby s azbestem. Rakovinotvorná látka je v Česku na tisícovkách střech.“ (dále jen „novinový článek“). Současně žalobkyně doplnila, že její manžel [osoba zúčastněná na řízení 2)] trpí poškozením plic – jejich sníženou kapacitou. Dýchací potíže žalobkyně, jejího manžela a dětí souvisejí dle žalobkyně s nesprávnou likvidací azbestové střešní krytiny rodinou jedné z osob zúčastněných na řízení nedaleko nemovitosti žalobkyně.

IV. Vyjádření žalovaného

25. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 27. 9. 2023 k *první a druhé žalobní námitce* uvedl, že bylo postaveno najisto, z jaké dokumentace správní orgány vycházely, byla vydána příslušná kladná závazná stanoviska, jejichž podmínky byly převzaty do prvostupňového rozhodnutí. Zároveň bylo specifikováno, v jakých částech odstraňované stavby se materiály s přítomností azbestu nacházejí. Odstranění materiálů s azbestem bude provádět specializovaná firma v souladu se zákonnými předpisy, obavy žalobkyně jsou tak založeny na subjektivních laických závěrech.
26. Ke *třetí žalobní námitce* žalovaný konstatoval, že v prvostupňovém rozhodnutí jsou stanovena pravidla pro přijetí opatření k vyloučení negativního vlivu stavebních činností na kvalitu ovzduší, ale především podmínky pro způsob zajištění materiálů, obsahujících azbest a dále – v bodě 5. jsou přesně stanoveny podmínky pro nakládání s odpady. Likvidace

odpadů, popsaná v souhrnné technické zprávě v B.5 pod písm. d) – j), je postačující pro posouzení záměru. Rovněž je uvedeno, že nebezpečné materiály budou zneškodněny pouze specializovanou firmou a práce smí provádět pouze osoby s příslušným oprávněním.

27. Ke *čtvrté žalobní námitce* žalovaný uvedl, že vlastní demolice stavby může být provedena až po odstranění materiálů s obsahem azbestu, přičemž tento materiál odstraní prováděcí firma, která je povinna zabezpečit ochranu před vniknutím azbestových vláken do ovzduší a šířením azbestových vláken nebo prachu. Stavebník a prováděcí firma jsou pak povinni řídit se příslušnými právními předpisy, které do vyjádření k žalobě žalovaný zopakoval.
28. K *šesté žalobní námitce* žalovaný uvedl, že námitky žalobkyně ohledně nedostatečného stanovení podmínek ochrany okolí považuje za liché a v rozporu se závěry dotčených orgánů a odpovědného projektanta. Nelze důvodně předjímat, že specializovaná firma nebude při odstraňování materiálů s obsahem azbestu dodržovat příslušná zákonná ustanovení a příslušné postupy.
29. *Sedmou žalobní námitku* shledal žalovaný rovněž nedůvodnou, protože volně stojící přístřešek, na který žalobkyně odkazovala, dle žalovaného nebyl předmětem řízení. Žalovaný v této souvislosti poukázal na napadené a prvostupňové rozhodnutí, ze kterých vyplývá, že tento volně stojící přístřešek je v dostatečné vzdálenosti od nemovitosti žalobkyně a přímo s ní nesouvisí. Volně stojící přístřešek je pak tvořen pultovou střechou z vlnitého plechu a svislými dřevěnými trámy, přičemž ze spisového materiálu nevyplývá, že by šlo o stavbu vyžadující v minulosti povolení ke stavbě či k odstranění.
30. K *osmé žalobní námitce* žalovaný zopakoval, že náležitosti dokumentace bouracích prací jsou upraveny v příloze č. 15 vyhlášky o dokumentaci staveb, nikoliv v příloze č. 12 této vyhlášky, a že kompletní materiálová skladba, včetně přítomnosti azbestu ve střešní krytině, je uvedena v souhrnné technické zprávě. Bylo tak na jisto specifikováno, kde se v odstraňované stavbě nacházejí materiály obsahující azbest. Zopakoval také, že není zřejmé, na jakém základě žalobkyně dovozovala přítomnost azbestu v podhledech stavby, ve volně stojícím přístřešku a v prvcích v okolí stavby. Pojem „sovětská chata“ stavební právo nezná a skutečnost, že se v typově obdobných chatách používaly obdobné stavební materiály, nelze globalizovat na všechny tyto chaty.

V. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

31. *Osoba zúčastněná na řízení 1)* – stavebník v podání ze dne 20. 9. 2023 uvedl, že se s argumentací uvedenou v žalobě neztotožňuje a považuje ji za nedůvodnou. V rámci stavebního průzkumu byly materiály s přítomností azbestu zjištěny jen v rámci eternitové krytiny na střeše. Azbestové podhledy odstraňovaná stavba neobsahuje. Na volně stojícím přístřešku se pak nenachází azbestocementová krytina, ale krytina plechová, která je z jedné strany i rozpoznatelná z ulice. Závěr o přítomnosti azbestu ve všech sovětských chatách a jejich panelech je podle stavebníka spekulativní a nemá žádnou relevantní oporu. Námitku, že v rozhodnutí chybělo vymezení podmínek ochrany území a posouzení z pohledu zákona o ochraně veřejného zdraví, považoval stavebník také za nedůvodnou, neboť podmínky ochrany území byly stanoveny ve vyjádřeních dotčených orgánů státní správy a obsaženy v prvostupňovém rozhodnutí. Ohledně námitky, že souhrnná technická zpráva neobsahuje specifikaci postupů a podmínek ochrany nemovitosti žalobkyně v souvislosti se vzduchotechnikou uvedl, že tato námitka je také nedůvodná, přičemž v podmínkách

závazného stanoviska Hygienické stanice taková povinnost stanovena nebyla a není dána ani zákonem. Sám stavebník se přitom nad rámec svých povinností žalobkyni nabídl, že ji bude předem informovat o harmonogramu prováděných prací, aby žalobkyně mohla provést opatření k zakrytí vzduchotechniky, pokud jí zákonná opatření nepostačují. Stran absence seznamu nemovitostí, které by měly být součástí ochranného pásma pak stavebník uvedl, že jde o požadavek přílohy č. 12 vyhlášky o dokumentaci staveb, která však není pro dokumentaci bouracích prací relevantní.

32. *Osoba zúčastněná na řízení 2)* v podání ze dne 15. 3. 2024 uvedla, že se shodně s žalobkyní domnívá, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné a požadovala jeho zrušení. Žalovaný správní orgán ani ostatní osoby zúčastněné na řízení neuvedli ve svých vyjádřeních nic, co by vyvracelo důvodnost žaloby. Dále osoba zúčastněná na řízení 2) poukázala na žalobkyní doložené znalecké posudky a uvedla, že stavební průzkum na přítomnost azbestu v odstraňované stavbě patrně proveden nebyl, což lze dovodit z bodu B.2 písm. f) a h) souhrnné technické zprávy. Zjišťování přítomnosti azbestu přitom nelze provádět při samotném odstraňování stavby, nýbrž již v řízení o povolení odstranění této stavby, kdy měly být zároveň stanoveny podmínky zajišťující, že nedojde k ohrožení okolí azbestem. Podmínky stanovené dotčenými správními orgány považovala osoba zúčastněná na řízení 2) za obecné a nedostatečné. Žalovaný se pak podle ní k námitce nevhodnosti navrženého způsobu likvidace azbestu nijak nevyjádřil. Typové označení stavby signalizuje výskyt azbestu v konstrukci této stavby. Tím spíše měl být proveden řádný průzkum na přítomnost azbestu. Správní orgány se neměly spokojit s pouhými odkazy na právní předpisy.
33. *Osoba zúčastněná na řízení 3) a osoba zúčastněná na řízení 4)* podáními ze dne 26. 9. 2023 shodně uvedly, že stavebník s nimi o demolici stavby komunikoval a informoval je o jejích parametrech, včetně nakládání s eternitovou střešní krytinou obsahující azbest. Jsou proto přesvědčeny, že stavebník je připraven provést demolici zcela v souladu se zákonnými požadavky a požadavky prvostupňového rozhodnutí a rozhodnutí dalších správních orgánů, zejména pak hygienické stanice. Stavebník se vždy zajímal o to, aby je demolice zatížila co nejméně a projevoval opakovaný zájem provést demolici pečlivě tak, aby dostál zákonným postupům.

VI. Jednání před soudem

34. Při jednání konaném dne 27. 3. 2024 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
35. Žalobkyně zopakovala, že v dokumentaci bouracích prací nebyl řádně proveden průzkum na přítomnost azbestu v odstraňované stavbě, když dle prvostupňového rozhodnutí mají být nejprve odstraněny prvky obsahující azbest a až poté má dojít k bouracím pracím. Dle žalobkyně je proto nezbytné předem zjistit, kde se azbest nachází, protože následně již nemusí být přítomna osoba, která azbest rozpozná. Dále žalobkyně poukázala na existenci dvou verzí dokumentace bouracích prací, kdy ve verzi předložené osobě zúčastněné na řízení 2) (manžel žalobkyně) je uvedeno, že se azbest vyskytuje i v podhledech, což by měnilo způsob jeho likvidace. Druhá verze dokumentace bouracích prací pak uvádí, že azbest je pouze ve střešní krytině. Závěrem žalobkyně zdůraznila, že jí jde předně o zdraví její rodiny a dělníků pracujících na stavbě, a nikoliv o zachování stavby jako takové. Žalobkyně doplnila, že její manžel (tj. osoba zúčastněná na řízení 2)) v minulosti stavebníkovi navrhl, že náklady na odstranění azbestových částí ponese, neboť se mu jedná o to, aby byly prvky obsahující azbest odstraněny řádným způsobem.

36. Žalovaný odkázal na vyjádření k žalobě a na napadené rozhodnutí, na jehož odůvodnění setrval. Dále uvedl, že přítomnost azbestu v odstraňované stavbě byla prokázána a je popsána v dokumentaci bouracích prací. K žalobkyní doloženým znaleckým posudkům žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2024, č. j. 10 As 124/2023–34, dle kterého *„[s]právní soudy zásadně nemohou napravovat procesní pasivitu účastníka řízení, který nebyl v průběhu správního řízení co do svých tvrzení a co do návrhů důkazů aktivní.“*
37. Osoba zúčastněná na řízení 2) se ztotožnila s názory žalobkyně a zdůraznila, že stav ohledně přítomnosti azbestu a podmínky nakládání s ním musí být zjištěny před vydáním rozhodnutí o odstranění stavby, nikoliv až v rámci jejího odstraňování. Dále uvedla, že vzhledem k typu stavby lze předpokládat, že se azbest nachází i v dalších částech stavby.
38. Žalobkyně k dotazu soudu uvedla, že trvá na provedení důkazu posudkem doc. V., znaleckým posudkem Ing. Guschlové, znaleckým posudkem VÚT, metodickým pokynem MŽP a novinovým článkem. Zbývající dříve označené důkazní návrhy vzala zpět.
39. Při jednání konaném dne 26. 4. 2024 rozhodl soud o návrzích důkazů tak, že důkaz listinou předloženou žalobkyní, a to posudkem autorizovaného inženýra pro pozemní stavby ČKAIT Doc. Ing. R. V., Ph. D. ze dne 28. 8. 2023, k námitce dvou verzí dokumentace bouracích prací provedl. Zbývající důkazní návrhy žalobkyně včetně dvou předložených znaleckých posudků znalce Ing. Zoji Guschlové a znaleckého ústavu VÚT v Brně soud pro nadbytečnost zamítl, neboť s ohledem na právní názor soudu k rozhodnutí věci provedený listinný důkaz posudkem doc. V. zcela postačoval. Metodický pokyn MŽP soud neprovedl, neboť se jedná o podklad, který je veřejně přístupný, byl vytvořen ústředním správním orgánem na úseku životního prostředí jako doporučující a není nutné jej provádět jako důkaz.
40. V rámci závěrečných návrhů žalobkyně odkázala na svá předchozí podání, zdůraznila existenci dvou verzí dokumentace bouracích prací, což zakládá pochybnosti o rozsahu přítomnosti azbestu v odstraňované stavbě a navrhl, aby soud žalobě vyhověl a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení, které dodatečně vyčíslí.
41. Žalovaný závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl s tím, že náklady za posudky předložené žalobkyní platit nehodlá.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

42. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
43. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
44. Dne 25. 10. 2022 podal stavebník u prvostupňového orgánu ohlášení odstranění stavby evidované pod č. j. 44 125/2022. Přílohou podání byla dokumentace bouracích prací, závazné stanovisko Hygienické stanice, závazné stanovisko OŽP, vyjádření PREdistribuce, a. s., č. 300106959 ze dne 20. 9. 2022, vyjádření k žádosti o činnosti na stávající přípojce

Pražské vodovody a kanalizace, a. s. a Pražské vodohospodářské společnosti, a. s., č. j. ZADOST202211647 ze dne 21. 9. 2022 a vyjádření Pražské plynárenské Distribuce, a. s., zn. 2022/OSDS/04766 ze dne 13. 9. 2022.

45. Dne 2. 11. 2022 rozhodl prvostupňový orgán usnesením č. j. P12 45417/2022 OVY, sp. zn. OVY/44125/2022/Mi o tom, že ohlášený záměr projedná v řízení.
46. Dne 14. 11. 2022 oznámil prvostupňový orgán přípisem s č. j. P12 47305/2022 zahájení řízení známým účastníkům řízení a dotčeným orgánům. Současně stanovil lhůtu 10 dnů od doručení tohoto oznámení k uplatnění námitek pro účastníky řízení a k uplatnění stanovisek dotčenými orgány.
47. Dne 28. 11. 2022 podala žalobkyně proti „žádosti o stavebním povolení pro odstranění stavby“ námitky evidované pod č. j. P12 47305/2022 OVY, sp. zn. OVY/44125/2022/Mi. Námitky byly formálně členěny dle bodů přílohy č. 12 vyhlášky o dokumentaci staveb, stanovující rozsah a obsah projektové dokumentace. Žalobkyně namítala zejména následující:
 - z dokumentace bouracích prací není patrné, že by byl proveden průzkum rozsahu instalovaných azbestových materiálů, obsahuje pouze konstatování o střeše s azbestem a instalaci azbestových podhledů, tj. neobsahuje průzkum technického zařízení budovy s ohledem na azbest (odpady, žlaby); neobsahuje informaci o azbestocementové krytině na volně stojícím přístavku bez parcelního čísla;
 - nejsou stanoveny podmínky ochrany území před negativními účinky demoličních prací, vč. posouzení z pohledu zákona o veřejném zdraví;
 - stavebník je povinen zabezpečit ochranu před vniknutím azbestových vláken do fasádních otvorů a nasávacích otvorů domovní vzduchotechniky nemovitosti žalobkyně, specifikaci způsobu ochrany nemovitosti žalobkyně dokumentace bouracích prací neobsahuje;
 - v dokumentaci bouracích prací je chybně a neúplně formulován předmět demolice, kdy se zpráva nezabývá způsobem likvidace azbestu v podhledech;
 - na rozdíl od eternitové střešní krytiny, kde se obecně používá metoda enkapsulace, je nutno podhledy likvidovat při uzavření nemovitosti do neprodyšného kontejnmentu a zřízení podtlaku za účelem zamezení úniku azbestových vláken do okolí, ale dokumentace bouracích prací tyto postupy nespecifikuje ani neobsahuje seznam nemovitostí, které budou součástí ochranného pásma;
 - v dokumentaci bouracích prací je navrhován chybný způsob likvidace azbestu, kdy azbestový odpad není možno balit do PE fólie, ale je nutno jej vkládat do uzavíratelných obalů.
48. Dne 6. 1. 2023 vydal prvostupňový orgán prvostupňové rozhodnutí. K námitkám žalobkyně prvostupňový orgán uvedl, že souhrnná technická zpráva, jež je součástí dokumentace bouracích prací, obsahuje informaci, že bude na předmětné stavbě produkován nebezpečný odpad v podobě azbestu, a to především ve formě střešních eternitových šablon. Již na základě této skutečnosti posoudil prvostupňový orgán odstraňovanou stavbu jako celek. Prvostupňový orgán doplnil, že zákon průzkum přítomnosti azbestu dále již nespecifikuje, další průzkum přítomnosti azbestu proto nepovažoval za nezbytně nutný. Při jeho výskytu i na jiných místech je při jeho odstraňování postupováno obdobně jako při odstraňování střešní azbestové krytiny. Dále prvostupňový orgán uvedl, že volně stojící přístřešek bude také odstraněn. Odstranění částí stavby osahující materiály z azbestových vláken je oprávněna provést pouze specializovaná firma, která se řídí příslušnými zákony a postupy z

nich vyplývajícími. Tato firma není doposud známa. Stavebník je povinen před započatím bouracích prací s azbestem oznámit tuto skutečnost i Hygienické stanici hl. m. Prahy (bod č. 6 výrokové části prvostupňového rozhodnutí) a Odboru výstavby (bod č. 4). Prvostupňový orgán dodal, že z dokumentace taktéž vyplývá, že dodavatel (specializovaná firma) upozorní sousedy na dobu provádění prací, zejména odstraňování výrobků s obsahem azbestu. Materiály s obsahem azbestu budou uzavřeny do plastových pytlů s označením a skladovány odděleně od ostatní suti a odvezeny na povolenou skládku nebo zneškodněny specializovanou firmou, jak vyplývá ze souhrnné technické zprávy. K ochraně vzduchotechniky a klimatizačního zařízení žalobkyně prvostupňový orgán uvedl, že tuto věc posuzuje specializovaná firma, která bude nebezpečný odpad odstraňovat podle zákona a příslušných předpisů. Žalobkyně bude informována stavebníkem o postupech prací a ev. ochrany tohoto zařízení. Námitky s ohledem na výše uvedené proto prvostupňový orgán posoudil jako nedůvodné.

49. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včasné odvolání, o němž bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.
50. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
51. Podle § 128 odst. 5 věta třetí stavebního zákona *„[u] staveb, v nichž je obsažen azbest, zajistí provádění dozoru osobou, která má oprávnění pro odborné vedení provádění stavby podle zvláštního právního předpisu. Povinnosti vlastníka odstraňované stavby, stanovené zvláštními právními předpisy, nejsou dotčeny.“*
52. Podle § 128 odst. 6 věta druhá a třetí stavebního zákona *„[ř]ízení o povolení odstranění se vede také v případě, kdy se ohlášený záměr odstranit stavbu týká nemovitosti, v níž je obsažen azbest, a závazné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví stanoví podmínky pro provedení tohoto záměru. Podané ohlášení odstranění se v uvedených případech považuje za žádost a dnem jeho podání je zahájeno řízení o povolení odstranění stavby.“*
53. Podle § 128 odst. 8 stavebního zákona *„[o]bsahové náležitosti ohlášení a jeho příloh, dokumentace bouracích prací, souhlasu, rozhodnutí a jeho příloh stanoví prováděcí právní předpis.“*
54. Podle § 43 odst. 1 písm. a) PSP *„[s]tavba musí být navržena, prováděna, užívána a případně odstraňována tak, aby neohrožovala život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, zdravé životní podmínky jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené v jiných právních předpisech, zejména následkem: uvolňování látek nebezpečných pro zdraví a životy osob a zvířat a pro rostliny, [...]“*
55. Podle § 43 odst. 1 písm. b) PSP *„[s]tavba musí být navržena, prováděna, užívána a případně odstraňována tak, aby neohrožovala život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, zdravé životní podmínky jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené v jiných právních předpisech, zejména následkem: přítomností nebezpečných částic a plynů v ovzduší, [...]“*
56. Podle § 43 odst. 1 písm. e) PSP *„[s]tavba musí být navržena, prováděna, užívána a případně odstraňována tak, aby neohrožovala život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, zdravé životní podmínky jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené v jiných právních předpisech, zejména následkem: znečištění vzduchu, povrchových nebo podzemních vod a půdy, [...]“*

57. Podle § 43 odst. 1 písm. g) PSP „*[s]tavba musí být navržena, prováděna, užívána a případně odstraňována tak, aby neohrožovala život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, zdravé životní podmínky jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené v jiných právních předpisech, zejména následkem: nevhodného nakládání s odpady, [...].*“
58. Podle § 53 odst. 1 PSP „*[s]tavby musí být navrženy, prováděny, užívány a případně odstraňovány tak, aby nebyla ohrožena bezpečnost jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb. Při provádění stavby nesmí docházet k nepřiměřenému omezování přístupu k přilehlým stavbám nebo pozemkům, k sítím technické infrastruktury a požárním zařízením nad míru obvyklou.*“
59. Podle §18o odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb. „*[s]jouhlas s odstraněním obsahuje a) údaje o druhu a účelu stavby, číslo popisné nebo evidenční, b) údaje o místě stavby uvedením katastrálního území a parcelního čísla podle katastru nemovitostí, c) lhůtu pro odstranění stavby, d) způsob provedení bouracích prací.*“
60. Podle §18o odst. 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb. „*[r]ozhodnutí o odstranění stavby kromě obecných náležitostí rozhodnutí a náležitostí podle odstavce 1 dále obsahuje podmínky, kterými se podle potřeby zajistí a) dodržení konkrétních technických předpisů, b) dodržení požadavků dotčených orgánů, c) ochrana práv účastníků řízení, d) povinnost oznámit před zahájením bouracích prací název a sídlo stavebního podnikatele, který bude práce provádět, nebo jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu osoby, která bude vykonávat stavební dozor při svépomocném provádění bouracích prací u stavby, která k uskutečnění nevyžaduje stavební povolení, e) povinnost oznámit určité stadium bouracích prací stavebnímu úřadu pro provedení kontrolní prohlídky, f) postup a způsob bouracích prací, zejména zajištění stability a bezpečného užívání sousedních staveb, včetně staveb technické infrastruktury, provozu na přilehlých komunikacích, g) úprava pozemku po odstranění stavby, nezávadné odvádění povrchových vod, vysazení zeleně, h) předání dokumentace odstraňované stavby stavebnímu úřadu pro účely jejího uložení.*“
61. Podle § 85 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o odpadech“), „*[k]aždý musí zajistit, aby při nakládání s odpadem obsahujícím azbest nebyla z odpadu do ovzduší uvolňována azbestová vlákna nebo azbestový prach a aby nedošlo k rozliti kapalin obsahujících azbestová vlákna. Při nakládání s odpadem obsahujícím azbest je nutné splnit technické požadavky stanovené vyhláškou ministerstva a požadavky jiných právních předpisů.*“
62. Podle § 5 vyhlášky o dokumentaci staveb „*[n]áležitosti dokumentace bouracích prací stanoví příloha č. 15 k této vyhlášce.*“
63. Podle přílohy č. 15 k vyhlášce o dokumentaci staveb „*[d]okumentace bouracích prací obsahuje tyto části:*

A Průvodní zpráva

A.1 Identifikační údaje

A.1.1 Údaje o stavbě

a) název stavby, b) místo stavby (adresa, čísla popisná, katastrální území, parcelní čísla pozemků).

A.1.2 Údaje o vlastníkově

a) jméno, příjmení a místo trvalého pobytu (fyzická osoba) nebo b) jméno, příjmení, obchodní firma, identifikační číslo osoby, místo podnikání (fyzická osoba podnikající, pokud záměr souvisí s její podnikatelskou činností) nebo c) obchodní firma nebo název, identifikační číslo osoby, adresa sídla (právnícká osoba).

A.1.3 Údaje o zpracovateli dokumentace

a) jméno, příjmení, obchodní firma, identifikační číslo osoby, místo podnikání (fyzická osoba podnikající) nebo obchodní firma nebo název, identifikační číslo osoby, adresa sídla (právnícká osoba), b) jméno a příjmení (fyzická osoba).

A.2 Členění odstraňované stavby

A.3 Seznam vstupních podkladů

B Souhrnná technická zpráva

B.1 Popis území stavby

a) charakteristika území, ve kterém se odstraňovaná stavba nachází, a zastavěného stavebního pozemku, b) stávající ochranná a bezpečnostní pásma, c) ochrana území podle jiných právních předpisů, d) poloha vzhledem k záplavovému území, poddolovanému území apod., e) vliv odstranění stavby na okolní stavby a pozemky, ochrana okolí, vliv odstranění stavby na odtokové poměry, vliv odstranění stavby na požární bezpečnost okolních staveb a pozemků, f) zhodnocení kontaminace prostoru stavby látkami škodlivými pro životní prostředí v případě jejich výskytu, g) požadavky na kácení dřevin, h) věcné a časové vazby; podmiňující, vyvolané, související investice, i) seznam sousedních pozemků podle katastru nemovitostí nezbytných k provedení bouracích prací.

B.2 Celkový popis stavby

a) druh a účel užívání odstraňované stavby, b) informace o tom, zda a v jakých částech dokumentace jsou zohledněny podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů, c) ochrana odstraňované stavby podle jiných právních předpisů, d) stávající parametry odstraňované stavby - zastavěná plocha, obestavěný prostor, počet funkčních jednotek; u stavby obsahující byty - celková podlahová plocha budovy, počet a velikost zanikajících bytů, obytná a užitková plocha zanikajících bytů, e) základní předpoklady pro odstranění stavby - časové údaje o průběhu prací, členění na etapy, orientační náklady, předpokládaný způsob odstranění stavby, f) stručný popis stavebních nebo inženýrských objektů a jejich konstrukcí, g) stručný popis technických nebo technologických zařízení, h) výsledky stavebního průzkumu, přítomnost azbestu ve stavbě.

B.3 Připojení na technickou infrastrukturu

a) napojovací místa technické infrastruktury, b) připojovací rozměry, výkonové kapacity a délky, c) způsob odpojení.

B.4 Úpravy terénu a řešení vegetace po odstranění stavby

a) terénní úpravy po odstranění stavby, b) použité vegetační prvky, biotechnická opatření.

B.5 Zásady organizace bouracích prací

a) potřeby a spotřeby rozhodujících médií a jejich zajištění, b) odvodnění staveniště, c) napojení staveniště na stávající dopravní a technickou infrastrukturu, d) vliv odstraňování stavby na okolní stavby a pozemky, e) ochrana okolí staveniště, f) maximální zábory, g) požadavky na bezbariérové obchozí trasy, h) maximální produkováná množství a druhy odpadů a emisí při odstraňování stavby, nakládání s odpady, zejména s nebezpečným odpadem, způsob přepravy a jejich uložení nebo dalšího využití anebo likvidace, i) ochrana životního prostředí při odstraňování stavby, j) zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi, k) úpravy pro bezbariérové užívání staveb dotčených odstraněním stavby, l) zásady pro dopravně inženýrská opatření.

C Situační výkresy

C.1 Situační výkres širších vztahů

a) měřítko 1 : 500 až 1 : 50000, u odstranění stavby, jejíž prohlášení za kulturní památku bylo zrušeno, a u odstranění stavby v památkové rezervaci nebo v památkové zóně v měřítku 1 : 200, b) napojení stavby na dopravní a technickou infrastrukturu, c) ochranná a bezpečnostní pásma, d) vyznačení hranic dotčeného území.

C.2 Katastrální situační výkres

a) měřítko podle použité katastrální mapy, b) vyznačení odstraňovaných stavebních a inženýrských objektů, c) vyznačení vlivů bouracích prací na okolí.

D Dokumentace objektů a technických a technologických zařízení

Dokumentace odstraňovaných stavebních nebo inženýrských objektů se zpracovává po objektech v následujícím členění v přiměřeném rozsahu:

a) Technická zpráva (popis technologického postupu bouracích prací a odstranění technických nebo technologických zařízení; upozornění na zvláštní, neobvyklé konstrukce, konstrukční detaily, technologické postupy apod.), b) Výkresová část (dokumentace stávajícího stavu s vyznačením vazeb na sousední stavby, schematické výkresy postupu bouracích prací, pokud nepostačí údaje v technické zprávě), c) Statické posouzení (statický, popřípadě dynamický výpočet k posouzení stability konstrukce v jednotlivých etapách bouracích prací, případně pro navržení dočasných podpěrných konstrukcí).

Dokladová část

Dokladová část obsahuje doklady o splnění požadavků podle jiných právních předpisů vydané příslušnými správními orgány nebo příslušnými osobami.

1. Závazná stanoviska, stanoviska, rozhodnutí, vyjádření dotčených orgánů

2. Stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury

2.1 Stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu odpojení; 2.2 Stanovisko vlastníka nebo provozovatele k podmínkám provádění prací a činností v dotčených ochranných a bezpečnostních pásmech podle jiných právních předpisů.

3. Projekt zpracovaný báňským projektantem

4. Ostatní stanoviska, vyjádření, posudky, studie a výsledky jednání vedených v průběhu zpracování dokumentace

64. Soud o věci uvažil následovně.
65. V první řadě soud ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí některou z vad, jejichž existenci je povinen zkoumat z úřední povinnosti ve smyslu § 76 s. ř. s. Nadto žalobkyně nedostatečné vypořádání jejích námitek a odvolacích námitek napasala v *žalobní námitce osmé*.
66. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů zejména tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS) nebo se nevypořádá se všemi odvolacími námitkami (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71).
67. *Osmou žalobní námitkou* žalobkyně tvrdila, že jí podané námitky a odvolací námitky byly posouzeny pouze formálně odkazem na chybné číslo uvedené přílohy vyhlášky o dokumentaci staveb. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, „[z] odůvodnění rozhodnutí musí být zřejmé, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.“ Z právní věty výše uvedeného rozhodnutí zároveň vyplývá, že nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o oprávněném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].
68. Judikatura však zároveň dovozuje, že požadavky kladené na orgány veřejné moci, pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů, nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly (srov. JEMELKA, Luboš, PONĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. § 68 [Výroková část, odůvodnění, poučení]. Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 519, marg. č. 30.). Ačkoliv tedy existuje požadavek na to, aby správní orgány v rámci svého rozhodování vypořádávaly případné námitky účastníků řízení věcně, nelze po nich s ohledem na výše uvedené požadovat obsírné a velmi podrobné odpovědi na jednotlivé námitky.
69. Žalobkyně upozornila, že její podání mělo být posuzováno podle svého obsahu bez ohledu na označení. K tomu však ze strany správních orgánů došlo, neboť podání žalobkyně ze dne 28. 11. 2022 vyhodnotily jako námitky, a tak k nim také přistupovaly. Soud nesouhlasí s názorem žalobkyně, že prvostupňový orgán se jejími námitkami zabýval pouze formálně. Ačkoliv se poukaz na nesprávně označenou přílohu může na první pohled zdát jako čistě formální vyřízení věci, soud poukazuje na skutečnost, že obsah příloh č. 12 a č. 15 vyhlášky o dokumentaci staveb není totožný. Pokud tedy žalobkyně namítá, že podklady neobsahovaly náležitosti požadované nesprávnou přílohou č. 12 vyhlášky o dokumentaci staveb, přičemž příloha č. 15 vyhlášky o dokumentaci tyto konkrétní náležitosti výslovně nevyžaduje, je vypořádání takové námitky formou upozornění na nesprávnou přílohu vyhlášky možno považovat za materiální řešení námitek, ačkoliv je stručné a obecné. Nic na

této skutečnosti nemění ani podobnost obou příloh. Pokud by bylo záměrem autora právního předpisu klást na náležitosti dokumentace bouracích prací stejné požadavky jako na náležitosti dokumentace pro ohlášení stavby uvedené v § 104 odst. 1 písm. a) až e) stavebního zákona nebo pro vydání stavebního povolení, netvořil by pro dokumentaci bouracích prací samostatnou přílohu a neuváděl by do ní odlišně formulované, byť v některých případech podobné, požadavky.

70. Pokud tedy žalobkyně argumentovala tím, že v souhrnné technické zprávě chyběl seznam pozemků podle katastru nemovitostí, na kterých vznikne ochranné nebo bezpečnostní pásmo, požadovaný oddílem B, B1, písm. o) přílohy č. 12, přičemž podle oddílu B, B1 písm. b) přílohy č. 15 souhrnná technická zpráva obsahuje stávající ochranná a bezpečnostní pásma, již z jazykového výkladu těchto požadavků nelze výše uvedené požadavky zaměňovat. Příloha č. 15 totiž neukládá autorovi souhrnné technické zprávy povinnost žádné takové pásmo vymezovat, nýbrž do této zprávy jen zahrnout ochranná a bezpečnostní pásma již vzniklá.
71. Vypořádání námitek žalobkyně prvostupňovým orgánem se však nelimitovalo jen na prostý formální odkaz na argumentaci nesprávnou přílohou, jak je v žalobě předkládala žalobkyně. Je podstatně delší a při pozorném čtení je z něj možné vyčíst odpověď také na všechny ostatní námitky, které žalobkyně v řízení podala.
72. Odpověď na námitku absence vymezení povinností stavebníka týkajících se hlášení prací s azbestem, kterou vyžaduje zákon o veřejném zdraví a vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 432/2003 Sb., lze najít v odůvodnění námitek. Prvostupňový orgán v odůvodnění námitek poukázal na závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy, jehož podmínky byly do prvostupňového rozhodnutí přejaty. Mezi těmito podmínkami mimo jiné je, že „*vzhledem k tomu, že bouraný materiál obsahuje azbest (střešní krytina tvořena azbestocementovými šablonami – eternitem) pro výkon prací, při nichž jsou nebo mohou být zaměstnanci exponováni azbestu, musí být dodrženo ustanovení § 41 Používání biologických činitelů azbestu zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.*“ V uvedeném § 41 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví je přitom přímo uvedena povinnost zaměstnavatele ohlásit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví takové práce, při nichž jsou nebo mohou být zaměstnanci exponováni azbestu. Poukazem na výše uvedené závazné stanovisko se tedy prvostupňový orgán vyjádřil v tom smyslu, že hlášení prací s azbestem je součástí prvostupňového rozhodnutí. Odpověď na to, že tato povinnost není uvedena v samotné zprávě, lze potom odvodit z již výše uvedeného poukazu na skutečnost, že náležitosti zprávy vycházejí z přílohy č. 15 vyhlášky o dokumentaci staveb, která neobsahuje povinnost úpravy vymezení povinností stavebníka týkajících se hlášení prací s azbestem. Stejně tak tato příloha neobsahuje povinnost vymezení dozoru ve smyslu § 128 odst. 5 stavebního zákona ve zprávě.
73. Podle žalobkyně se prvostupňový orgán ani žalovaný řádně nevypořádali ani s námitkami absence řádného průzkumu stavby na přítomnost azbestových prvků. To však podle názoru soudu rovněž není pravda. Jak je uvedeno v prvostupňovém rozhodnutí, „*[s]ouhrnná technická zpráva obsahuje informaci, že bude na předmětné stavbě produkován nebezpečný odpad – azbest, a to především ve formě střešních eternitových šablon. Již na základě této skutečnosti (eternitové šablony jsou viditelné) je odstraňovaná stavba posuzována jako celek a zákon to dále již nespecifikuje, průzkum přítomnosti azbestu proto není nezbytně nutný. Při jeho výskytu i na jiných místech je při jeho odstraňování postupováno obdobně jako při odstraňování střešní azbestové krytiny.*“ K samotnému materiálnímu posouzení provedení průzkumu stavby soud

odkazuje na vypořádání dalších žalobních námitek níže. Na tomto místě ale nelze tvrdit, že se námitkou absence řádného průzkumu stavby prvostupňový orgán nezabýval a že na ni neodpověděl.

74. Co se týče námitky nedostatečně vymezeného předmětu demolice, soud poukazuje na skutečnost, že volně stojícím přístřeškem se prvostupňový orgán zabýval, přičemž upřesnil, kde se tento přístřešek na pozemku nachází, a uvedl, že se nachází v dostatečné vzdálenosti od nemovitosti žalobkyně a přímo s ní nijak nesouvisí. Takovou odpověď lze podle názoru soudu považovat za dostatečnou. Skutečnost, že odpověď prvostupňového orgánu nevyhovuje námitce žalobkyně, ještě sama o sobě neznamená, že se touto námitkou prvostupňový orgán nezabýval.
75. Žalobkyně dále namítala, že v souhrnné technické zprávě absentovalo stanovení podmínek ochrany území před negativními účinky demoličních prací včetně posouzení z pohledu zákona o ochraně veřejného zdraví. Podle oddílu B, B.1 písm. c) vyhlášky o dokumentaci staveb se ochranou území podle jiných právních předpisů rozumí například ochrana podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, nebo zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Jde tedy o případy, kdy se posuzovaná stavba nachází na pozemku, který je součástí ochrany podle jiných právních předpisů v situaci, kdy je do takového chráněného území zahrnut či splňuje-li podmínky pro ochranu podle těchto předpisů. V souhrnné technické zprávě je na straně 1 k ochraně území podle jiných právních předpisů uvedeno, že se neřeší. V prvostupňovém rozhodnutí je odpověď na tuto námitku koncipována tak, že podle prvostupňového orgánu stávající území nespadá pod ochranu jiných právních předpisů, přičemž podmínky ochrany území před negativními účinky demoličních prací jsou obsaženy ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí v bodech č. 7 a 9. Pokud posuzované území skutečně není pod ochranou podle jiných právních předpisů, přičemž opak ze správního spisu nevyplývá, není podle názoru soudu stručná odpověď vadná, neboť se absencí případné ochrany území podle jiných právních předpisů věcně vyprazdňuje i možnost rozsáhlejší věcné odpovědi na námitku žalobkyně. Po správních orgánech nelze bez dalšího upřesnění případné ochrany požadovat, aby k vágně formulované námitce absence podmínek ochrany území před negativními účinky demoličních prací uváděli, zda pro dané území existuje ochrana podle jednotlivých právních předpisů.
76. Ohledně posouzení z pohledu zákona o ochraně veřejného zdraví prvostupňový orgán poukázal na bod č. 7 výrokové části prvostupňového rozhodnutí, který obsahuje podmínky pro odstranění stavby přejaté ze závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy. Právě toto závazné stanovisko se posouzením z pohledu zákona o ochraně veřejného zdraví věcně zabývá. V napadeném rozhodnutí je pak na straně 5 uvedeno, že stavebník (resp. prováděcí firma) jsou při likvidaci materiálu obsahujícího azbest povinni řídit se zákonem o ochraně veřejného zdraví. V dokumentaci bouracích prací je na straně 2 uvedeno, že závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy cituje platnou legislativu, a že je tato citace do zprávy přenesena. Konkrétní podmínky se nacházejí na straně 6 a 7 dokumentace bouracích prací. Ačkoliv správní orgány na námitku týkající se obsahového nedostatku souhrnné technické zprávy odpověděly nepřímo přes odkaz na závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy, soud vypořádání této námitky považuje za dostatečné.
77. Námitku nedostatečné úpravy ochrany okolí s ohledem na vzduchotechniku v nemovitosti žalobkyně v souhrnné technické zprávě prvostupňový orgán vypořádal tak, že tuto věc posuzuje specializovaná firma, která bude nebezpečný odpad – azbest odstraňovat podle

zákona a příslušných předpisů, přičemž žalobkyně bude informována stavebníkem o postupech prací. Prvostupňový orgán tak navázal na dokumentaci bouracích prací, kde je ke zhodnocení kontaminace prostoru stavby látkami škodlivými pro životní prostředí v případě jejich výskytu na straně 1 uvedeno, že „[s]pecializovaná firma, která bude zneškodňovat nebezpečné látky při demolici, zajistí, aby nedošlo ke kontaminaci prostoru stavby a jejího okolí.“ Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí uvedl, že podmínky pro ochranu okolního prostředí, staveb a obyvatel vyplývají z podmínek uvedených v závazných stanoviscích, přičemž „prováděcí firma je povinná nejen zabezpečit ochranu před vzniknutím azbestových vláken do ovzduší, rovněž je povinná zabránit jakémukoli šíření azbestových vláken nebo prachu tak, aby byly rovnou při demontáži nebezpečné krytiny odborně izolovány od okolního prostředí. Vlastní demolice stavby musí být provedena až po odstranění všech materiálů s obsahem azbestu (viz podmínka č. 9 výroku napadeného rozhodnutí).“

78. Soud připomíná, že prvostupňové a napadené rozhodnutí tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 161/2013-25). Z výše uvedených informací – ze souhrnné technické zprávy, prvostupňového a napadeného rozhodnutí tak vyplývá, že potřebu ochrany vzduchotechniky posuzuje až samotná prováděcí firma, která je povinná řídit se příslušnými právními předpisy a podmínkami ze závazných stanovisek. Ačkoliv lze takto vymezené podmínky považovat za obecné, v podstatě obsahově prázdné a na hranici přezkoumatelnosti, obsahují věcnou odpověď na námitku žalobkyně: *Konkrétní ochranu okolí s ohledem na vzduchotechniku na stavbě žalobkyně podle situace zajistí prováděcí firma, která tuto ochranu provede s ohledem na stav a průběh bouracích prací, přičemž za provádění této likvidace je v případě porušení zákona či nedodržení podmínek závazného stanoviska odpovědná.*
79. Stran namítaného chybného způsobu likvidace azbestu ve zprávě prvostupňový orgán uvedl, že „[m]ateriály s obsahem azbestu budou uzavřeny do plastových pytlů s označením a skladovány odděleně od ostatní suti a odvezeny na povolenou skládku nebo zneškodněny specializovanou firmou (viz. Souhrnná technická zpráva). Další podmínky likvidace odpadů stanoví závazná stanoviska Odboru životního prostředí ÚMČ Praha 12 uvedené ve výrokové části bodu č. 9.“ Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyní navrhovaný způsob likvidace eternitové střechy v uzavřeném prostoru je nereálný, a že v prvostupňovém rozhodnutí jsou přesně a podrobně stanoveny podmínky týkající se odstraňování prašných a nebezpečných materiálů. Z výše uvedených skutečností je podle názoru soudu zřejmé, že prvostupňový orgán a žalovaný se s námitkou věcně vypořádali v tom smyslu, že způsob likvidace azbestu uvedený ve zprávě (a v prvostupňovém rozhodnutí) považují za správný. Soud podotýká, že samotné věcné posouzení nesprávného způsobu likvidace azbestu je řešeno v rámci třetí žalobní námítky.
80. Informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s námitkami žalobkyně, tak byla v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí obsažena. Ačkoliv se správní orgány mohly námitkami žalobkyně zabývat podrobněji a uvést konkrétní odpovědi na konkrétní námitky tak, aby bylo odpovědi možné jednoduše dohledat bez potřeby interpretace, soud neshledává prvostupňové ani napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy účastníka řízení o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí odůvodněno, resp. o tom, jak by měla být zodpovězeny jeho námitky, ale objektivní překážkou, která znemožňuje napadené rozhodnutí přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24).

81. Jakkoliv tedy odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí není bezvadné (viz dále), nepřezkoumatelnost ve smyslu namítaném žalobkyní v osmé žalobní námitce soud neshledal a tuto námitku proto vyhodnotil jako nedůvodnou.
82. Protože soud neshledal důvody pro to, aby zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, které by bránily jeho přezkoumání v rozsahu namítaných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009–84), přikročil k vlastnímu přezkumu rozhodnutí v mezích žalobkyní uplatněných námitek.
83. *První žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že nebyl proveden řádný stavební průzkum. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Soud však zároveň připomíná, že správní orgány nejsou povinny zjišťovat spolehlivě úplný stav věci, tedy všechny skutečnosti, které by mohly s tímto případem souviset, ale postačí, když zjistí tolik informací, kolik jich potřebují pro učinění daného procesního úkonu. K této zásadě je navíc doplněno, že tyto úkony správního orgánu musejí být učiněny v souladu s § 2 správního řádu, tedy musejí být učiněny především v souladu se zákonem a musí být ochráněn veřejný zájem. (srov. JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. § 3 [Zásada materiální pravdy]. Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 41, marg. č. 4.)
84. Zároveň platí, že stavební úřad přezkoumá podané ohlášení odstranění stavby v první řadě z hlediska jeho úplnosti. Na základě předložené dokumentace bouracích prací a připojených podkladů je povinen zjistit, zda a případně jakým způsobem se ohlášený záměr odstranění stavby dotýká práv třetích osob. Bude též zkoumat, zda je třeba stanovit podmínky pro odstranění stavby nebo podmínky k zajištění ochrany veřejných zájmů ve smyslu požadavků vyjádřených dotčenými orgány. Stavební úřad musí rovněž prověřit, zda je ve stavbě obsažen azbest a zda závazné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví ukládá podmínky pro odstranění stavby (srov. MACHAČKOVÁ, Jana a kol. Stavební zákon. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 944–945).
85. Z výše uvedeného vyplývá, že zásada materiální pravdy není v rámci správního řízení neomezená, přičemž postačí, když správní orgán zjistí tolik informací, kolik jich potřebuje pro učinění daného procesního úkonu. Žalobkyně mimo jiné namítala skutečnost, že správní orgány se omezily na konstatování přítomnosti azbestu ve střešní krytině a ohledně dalších případných materiálů s obsahem azbestu vyskytujících se případně na jiných místech odstraňované stavby paušálně odkázaly na použití obdobného postupu jako u střešní krytiny, aniž by samy provedly zjištění, kde přesně se ve stavbě další azbest nachází.
86. Zákonný podklad pro požadavek kompletního průzkumu stavby na přítomnost stavebních prvků s přítomností azbestu žalobkyně dovozovala z bodu B.2 písm. h) přílohy č. 15 vyhlášky o dokumentaci staveb, z ustanovení § 43 odst. 1 písm. a), b), e) a g) a ustanovením § 53 odst. 1 PSP. Jak se však podává ze Stavebně technického průzkumu výskytu azbestu (Metodická pomůcka 1.1.4), Dokumentu České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, Rada pro podporu rozvoje profese ČKAIT, ve znění z roku 2020, „[p]růzkum výskytu azbestových materiálů se v České republice provádí již řadu let v různých podobách. Povinnost provádět tyto průzkumy byla do zákona zakotvena teprve vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, s účinností od 1. ledna 2007. Lze říci, že do této doby bylo provádění průzkumů na výskyt azbestu ojedinělé, prováděné většinou na vyžádání

zahraničního vlastníka nemovitosti, nebo v některých případech projektanty, kteří si rizika azbestu zabudovaného ve stavbě uvědomovali již před platností výše uvedené vyhlášky. Na rozdíl od některých členských zemí Evropské unie není u nás jasný a jednotný postup při provádění průzkumu zakotven v zákonech, což nahrává různým výkladům, jak průzkum provádět. Jednoznačně lze však říci, že případná rizika, spjatá s nekvalitně provedeným azbestovým průzkumem, jdou na vrub projektanta, který má dnes zákonnou povinnost jej provést. Není možno se v této době již skrývat za formulace typu „v době vypracování projektové dokumentace nebylo možno uvedený stavebně technický průzkum provést“, jak tomu v mnoha případech bylo v uplynulých letech, a je leckdy ještě i dnes.“ (zvýraznění doplněno soudem). Jinými slovy v České republice v současné době neexistuje standardizovaný zákonem stanovený postup zjišťování přítomnosti azbestu ve stavbách.

87. V bodu B.2 písm. h) přílohy č. 15 vyhlášky o dokumentaci staveb je konkrétně uvedeno, že obsahem souhrnné technické zprávy musí mj. být „*výsledky stavebního průzkumu, přítomnost azbestu ve stavbě.*“
88. V dokumentaci bouracích prací je na str. 3 pod bodem B.2 písm. h) výsledky stavebního průzkumu, přítomnost azbestu ve stavbě uvedeno: „*[s]třešní krytina je tvořena azbestocementovými šablonami – eternitem. Pokud budou během odstraňování stavby dodatečně zjištěny další materiály obsahující azbest, bude postupováno obdobně.*“
89. Vyhláška nepožaduje zahrnout do dokumentace bouracích prací kompletní stavební průzkum, ale pouze jeho výsledky. Ze shora uvedené citace dokumentace bouracích prací je k otázce přítomnosti azbestu v předmětné stavbě evidentní, že stavebník předpokládá přítomnost azbestu, neuvedl však, z čeho konkrétně tak soudí. Z uvedeného stručného konstatování nelze zjistit, zda byl stavební průzkum proveden, v jakém rozsahu, kdy k němu došlo, ani jaké způsoby průzkumu byly užity. Zpráva neobsahuje informaci, zda došlo k odběru vzorků a jejich vyhodnocení či zda je tento závěr učiněn pouhým vnějším ohledáním.
90. Uvedený „výsledek stavebního průzkumu“ (i s ohledem na vypořádání druhé žalobní námítky níže) nemůže dle názoru soudu obstát, neboť tvrzení o přítomnosti azbestu není ničím relevantním doloženo ani odůvodněno. Jakkoliv tedy v České republice neexistuje standardizovaný zákonem stanovený postup zjišťování přítomnosti azbestu ve stavbách, je nutné dodržet alespoň minimální požadavky upravené vyhláškou o dokumentaci staveb, které však v posuzovaném případě dodrženy nebyly. Jak bylo uvedeno, druhá věta dokumentace bouracích prací pod bodem B.2 písm. h) připouští možnost dodatečného zjištění dalšího výskytu azbestu v dalších materiálech odstraňované stavby. Pokud měl stavebník informaci o obsahu azbestu ve střešní krytině, měl provést na základě tohoto zjištění průzkum i dalších stavebních prvků bourané stavby. Soud má za to, že požadavek na provedení řádného stavebního průzkumu v případě, kdy je důvodná obava, že stavba obsahuje azbest i na dalších místech (jak ostatně připustila i dokumentace bouracích prací) není nepřiměřeným. V posuzovaném případě může takovým pochybením dojít k nenapravitelným následkům, jimž má právě včasné zjištění azbestu a vhodný způsob jeho likvidace předcházet.
91. O to více je uvedený postup nelogický, pokud je v prvostupňovém rozhodnutí na str. 2 bod 8. uvedeno, že nejprve proběhne odstranění částí obsahujících azbest specializovanou firmou. V prvostupňovém rozhodnutí je na str. 2, druhá část bodu 9. vymezeno, že v případě zjištění konstrukcí a materiálů obsahujících azbest v průběhu demolic: „*a) demolici*

konstrukcí obsahujících azbestová vlákna je oprávněná provést pouze firma specializovaná na odstraňování objektů a materiálů obsahujících azbest; b) činnost demolice konstrukcí a instalací obsahující azbest a odstraňování azbestu nebo materiálů obsahujících azbest, která by mohla vést k uvolnění azbestových vláken prachu, je třeba provádět v izolovaném prostředí, jehož prostor je oddělen od vnějšího ovzduší; c) doprava a ukládání odpadu obsahujícího azbestová vlákna nebo prach je třeba zabezpečit tak, aby nedošlo k jejich uvolnění do ovzduší; d) odpad obsahující azbestová vlákna nebo prach je třeba ukládat pouze na skládky k tomu určené, u kterých je zajištěno trvalé zamezení úniku azbestu do vnějšího ovzduší.“

92. Z povahy věci je tak nemožné dostat uvedeným požadavkům, když má být předně provedena demolice částí obsahujících azbest (dle prvostupňového a napadeného rozhodnutí střešní krytiny) a následně započne demolice zbytku odstraňované stavby. Této další fázi demolice však již nebude firma specializovaná na odstraňování objektů a materiálů obsahujících azbest přítomna a pokud skutečně dojde ke zjištění dalšího výskytu azbestu při demolici zbytku odstraňované stavby, pak při této části demolice, prováděné již nikoliv firmou specializující se na odstraňování objektů a materiálů obsahujících azbest, z logiky věci nebude naplněna podmínka a) uvedená v prvostupňovém rozhodnutí na str. 2, druhá část bodu 9. Dalším problematickým aspektem v této souvislosti je otázka (shodně uvedeno žalobkyní v *žalobní námitce čtvrté*), zda v průběhu následných bouracích prací zbytku odstraňované stavby, tedy v druhé fázi demolice, bude přítomna na stavbě osoba, která je schopna přítomnost azbestu v dalších materiálech vůbec rozpoznat. Vzhledem k absenci specializované firmy v dalších fázích demolice není jednoznačně stanoveno, jak má k případnému dalšímu zjištění azbestu dojít. Není zřejmé, zda se budou v průběhu další fáze demolice například průběžně odebírat vzorky nebo zda se pouze předpokládá, že v případě dalšího výskytu azbestu jej osoba bez příslušných znalostí rozpozná vizuálně. Rovněž není stanoveno, zda budou osoby pracující na stavbě upozorněny, že může dojít ke zjištění výskytu azbestu v dalších materiálech a informovány, jak jej mají rozeznat a jak mají v takovém případě postupovat.
93. Podmínka b) vymezená v prvostupňovém rozhodnutí (viz výše) dále ukládá, že v případě zjištění dalšího azbestu je třeba provádět činnost demolice konstrukcí a instalací obsahující azbest a odstraňování azbestu nebo materiálů obsahujících azbest, která by mohla vést k uvolnění azbestových vláken prachu, provádět v izolovaném prostředí, jehož prostor je oddělen od vnějšího ovzduší. Ani tuto podmínku nelze z logiky věci naplnit, pokud bude další obsah azbestu zjištěn až následně. Zjednodušeně řečeno, ve chvíli, kdy „nespecializovaná“ firma započne bourací práce zbytku stavby a do případných dalších prvků obsahujících azbest zasáhne (naruší fyzicky jejich strukturu), již v tento okamžik dojde k šíření azbestových vláken do okolí, kdy budou jejich vdechnutí vystaveni v první řadě osoby provádějící demolici, ale i osoby pohybující se, resp. žijící v okolí prováděné demolice. Splnění podmínek c), d) již bude záviset na skutečnosti, zda bude další existence azbestu vůbec rozpoznána.
94. Na základě všech shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že provedený stavební průzkum, jehož výsledek má být uveden v dokumentaci bouracích prací a který byl podkladem pro vydání prvostupňového rozhodnutí, nebyl dostatečný. Na základě informací, které měl prvostupňový orgán k dispozici, nebylo možné dospět k závěru, který nezakládá pochybnosti o skutečném stavu věci. Ad absurdum, pokud by byl postup uplatněný prvostupňovým orgánem a aprobevaný žalovaným správný a dostatečný, obecně by pak postačovalo, že by bylo na případný výskyt azbestu v kterýchkoli stavebních prvcích

odstraňované stavby reagováno až v průběhu demolice; jakýkoliv stavební průzkum provedený před jejím zahájením by pak postrádal význam.

95. Smyslem soudního přezkumu správních rozhodnutí není rušit rozhodnutí, u kterých lze případné dílčí nedostatky překlenout a jejichž existence není natolik zásadní, aby zapříčinila zrušení rozhodnutí. V nyní posuzovaném případě jde však nejen o ochranu zákonnosti a ochranu subjektivních veřejných práv žalobkyně, ale především o ochranu zdraví, jehož poškození může být nevratné. Na základě shora uvedeného proto soud nemohl jinak, než shledat první a čtvrtou žalobní námitku důvodnou.
96. *Druhou žalobní námitkou* žalobkyně namítala existenci dvou verzí dokumentace bouracích prací.
97. V jedné verzi dokumentace bouracích prací, která je podle žalovaným předloženého spisového materiálu součástí spisové dokumentace, je na str. 7 v části B.5 písm. j) uvedeno: „[p]řed zahájením demontáže bude střešní krytina obsahujících azbest zvlhčována vodou s [...].“ Naproti tomu v druhé verzi dokumentace bouracích prací, která byla dle tvrzení žalobkyně poskytnuta stavebníkem osobě zúčastněné na řízení 2) a jejíž fotodokumentace měla být pořízena doc. V. u prvostupňového orgánu (viz níže) je v části B.5 písm. j) uvedeno: „[p]řed zahájením demontáže budou střešní krytina a podhledové desky obsahujících azbest zvlhčovány vodou s [...].“ (podtržení doplněno soudem). Z uvedeného je zřejmé, že obě verze dokumentace bouracích prací se liší ve vymezení stavebních prvků, které obsahují azbest.
98. Z provedeného listinného důkazu posudkem doc. V. soud zjistil, že jako podklad posudku doc. V. mj. využil i dokumentaci bouracích prací, jejíž kopii pořídil osobně na Úřadu MČ Praha 12:

„1) DOKUMENTACE BOURACÍCH PRACÍ“, Odstranění objektu, D. 8, č.p. XA, Praha 12, p.č. XG, XB, k.ú. P., Ing. arch. P. J., číslo autorizace ČKA X, datum 08/2022.

1.1) Verze předcházející podobě dále specifikovaného podkladu předaná objednatelem předloženého posudku, jehož kopie byla pořízena zpracovatelem posudku na Úřadu MČ Praha 12, „DOKUMENTACE BOURACÍCH PRACÍ“, Odstranění objektu, D. 8, č.p. XA, Praha 12, p.č. XG, XB, k.ú. P., Ing. arch. P. J., číslo autorizace ČKA X, datum 08/2022“ (zvýraznění doplněno soudem).
99. Posudek doc. V. obsahuje na str. 2 fotokopii shora uvedené odlišné části dokumentace bouracích prací:

Obr. č. 2 Foto části dokumentace (P1.1), předcházející verzi „DOKUMENTACE BOURACÍCH PRACÍ“, která je ve spise na Městské části Praha 12

Před zahájením demontáže budou střešní krytina a podhledové desky obsahujících azbest zvlhčovány vodou s přísadkou k omezení prašnosti a rozptylu azbestových vláken do okolí. Při demontáži azbestocementové střešní krytiny je nutno dbát, aby se úlomky azbestových vláken nešířily do okolí. Demontovaná střešní krytina nesmí být ze střechy shazována do kontejneru. Azbestocementové šablony budou zabaleny PE fólií a dopraveny na vozidlo, které je odveze na příslušnou skládku. Pracovníci při manipulaci se střešními šablonami nesmí jíst, pít a kouřit.

100. K uvedenému soud dále ověřil, že součástí správního spisu prvostupňového orgánu je pod číslem položky 27 založen protokol o nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu ze dne 2. 8. 2023 (tj. po vydání napadeného rozhodnutí), a to právě doc. V. – zpracovatelem posudku. V závěru protokolu o nahlížení do spisu je uvedeno, že doc. V. byla pořízena fotodokumentace dokumentace bouracích prací.

101. Správní spis neobsahuje žádný údaj o vyjmutí jedné verze dokumentace bouracích prací ze spisu a o jejím nahrazení verzí jinou. V soupisu ke správnímu spisu prvostupňového orgánu není dokumentace bouracích prací vůbec zaevidována. Její doložení k ohlášení odstranění stavby lze seznat z části B tohoto ohlášení, ve které je jako příloha uvedena i dokumentace bouracích prací. Dále soud z obsahu spisového materiálu zjistil, že ve správním spisu byla zažurnalizována toliko část E. dokumentace bouracích prací (dokladová část). Zbývající část dokumentace bouracích prací (tj. části A-D) byla u správního spisu pouze volně přiložena (nezažurnalizována). Nezažurnalizované části A-D dokumentace bouracích prací přitom obsahují úřední razítka s podpisem oprávněné úřední osoby, zatímco zažurnalizovaná část E je neobsahuje. Rovněž způsob vázání (sešití) částí A-D a části E dokumentace bouracích prací je odlišný (je patrné zjevné rozešití a opětovné sešití podání).
102. Dokument ohlášení odstranění stavby, kterého je část E. dokumentace bouracích prací evidentně součástí, je v soupisu správního spisu veden pod pořadovým číslem 1 s názvem dokumentu „žádost“. V kolonce „čísla listů“ je konečné číslo přepisováno.
103. Dále soud porovnáním předložených dokumentací bouracích prací zjistil, že volně založené části A-D dokumentace bouracích prací, které jsou součástí spisového materiálu, neobsahují vyplněné číslo paré, zatímco dokumentace bouracích prací předložená žalobkyní k žalobě obsahuje vyplněné číslo paré 1.
104. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 2. 2019, č. j. 7 Azs 412/2018 - 43 konstatoval, že § 17 odst. 1 správního řádu ukládá správním orgánům povinnost vést řádně správní spis. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.
105. Dle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 3 As 150/2015 - 40, jsou soudy povinny v případě tvrzených chybějících dokumentů ve správním spise zohlednit právě úroveň vedení předloženého správního spisu: *„[z]a situace, kdy předmětný spis obsahuje soupis všech svých součástí, jednotlivé listy spisu jsou svázány, konsektivně číslovány a logicky na sebe navazují, nevystávají rozumné pochybnosti o úplnosti spisového materiálu, které by odůvodňovaly obavu ze ztracení předmětného podání.“*
106. V posuzovaném případě se jedná o situaci, kdy způsob vedení správního spisu prvostupňovým orgánem vykazuje závažné nedostatky, které nebyly dostatečně objasněny či vysvětleny správními orgány, a v důsledku toho vzniklé nejasnosti nebyly odstraněny (resp. ani být nemohly s ohledem na datum nahlížení a pořízení fotodokumentace odlišné verze dokumentace bouracích prací doc. V., k němuž došlo až po vydání napadeného rozhodnutí). Jedná se o zjevné rozešití a opětovné sešití podání; přepisování čísla listů v obsahu spisu bez bližšího zdůvodnění; rozdělení dokumentace bouracích prací, kdy část je zažurnalizována a část nikoliv, a především možné založení odlišné verze dokumentace bouracích prací ve správním spisu dle fotodokumentace zpracovatele posudku doc. V., pořízené při nahlížení do spisu dne 2. 8. 2023, jejíž autenticitu nemá soud důvod zpochybňovat. Takové nedostatky vzbuzují zásadní pochybnosti minimálně o úplnosti spisového materiálu a obavu ze ztráty, resp. záměny podání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2018, č. j. 10 Afs 160/2018-45), což soud nemohl vyhodnotit jinak, než jako vadu řízení mající vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Druhou žalobní námitku proto soud shledal důvodnou. Bude na žalovaném, aby tyto pochybnosti o úplnosti a správnosti spisové dokumentace v dalším řízení objasnil a rozptýlil.

107. *Třetí žalobní námitkou žalobkyně tvrdila, že v souhrnné technické zprávě byl navrhován chybný způsob likvidace azbestu, kdy azbestový odpad není možné balit do PE fólie, ale do uzavíratelných obalů, jak vyplývá z metodického pokynu MŽP. Z metodického pokynu MŽP dále vyplývá, že „[o]dpady a materiály obsahující azbest musí být po odnětí ze stavby (z místa svého původu, pracoviště) odstraňovány co nejrychleji a ukládány do neprodyšně utěsněného obalu (uzavíratelné kontejnery, uzavíratelné nádoby, plastové pytle apod.), které jsou před dalším nakládáním s nimi utěsněny a označeny nápisem upozorňujícím na obsah azbestu. (...) Odpady obsahující azbest je mimo zařízení k jejich odstranění možné předávat do zařízení ke sběru odpadů či sběrných dvorů odpadu, které mají povoleno takové odpady přijímat a mají tyto odpady uvedeny v platném provozním řádu (při vstupu do každého zařízení ke sběru odpadů včetně sběrného dvora odpadu musí být v souladu s platnými právními předpisy vyvěšena tabule s údaji, které obsahují označení provozovatele sběrného dvora odpadu, jeho adresu, osoby oprávněné jednat jménem provozovatele a seznam odpadů, které je nutné do takového zařízení přijmout). Zásadní podmínkou však je, že tyto odpady musí být předány v neprodyšném utěsněném obalu (kontejnery, nádoby, plastové pytle apod.) s označením, že odpad obsahuje azbest.“ (zvýraznění doplněno soudem.)*
108. Zásadním požadavkem tedy není konkrétní varianta obalu, do které bude materiál s obsahem azbestu ukládán, ale to, že tento obal bude neprodyšný, utěsněný a že z něj nebudou do okolí unikat prvky obsahující azbest. Stejný závěr vyplývá i z § 85 zákona o odpadech.
109. Prvostupňový orgán k likvidaci azbestu uvedl, že „[m]ateriály s obsahem azbestu budou uzavřeny do plastových pytlů s označením a skladovány odděleně od ostatní suti a odvezeny na povolenou skládku nebo zneškodněny specializovanou firmou (viz. Souhrnná technická zpráva). Další podmínky likvidace odpadů stanoví závazná stanoviska Odboru životního prostředí ÚMČ Praha 12 uvedené ve výrokové části bodu č. 9.“ V bodě 9. výrokové části prvostupňového rozhodnutí je pak ke konstrukcím a materiálům obsahujícím azbest pod písmenem c) uvedeno, že „[d]opravu a ukládání odpadu obsahujícího azbestová vlákna nebo prach je třeba zabezpečit tak, aby nedošlo k jejich uvolnění do ovzduší.“
110. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyhodnotil, že „likvidace odpadů, popsaná v souhrnné technické zprávě v b. B.5 pod písm. d) – j), je postačující pro posouzení záměru a je zde rovněž uvedeno, že nebezpečné materiály budou zneškodněny pouze specializovanou firmou a práce smí provádět pouze osoby s příslušným oprávněním. V napadeném rozhodnutí jsou pak přesně stanoveny podmínky týkající se podrobně odstraňování prašných a nebezpečných materiálů. Prováděcí firma je povinna nejen zabezpečit ochranu před vniknutím azbestových vláken do ovzduší, rovněž je povinna zabránit jakémukoli šíření azbestových vláken nebo prachu tak, aby byly rovnou při demontáži nebezpečné krytiny odborně izolovány od okolního prostředí.“
111. Z výše uvedených citací vyplývá, že materiály obsahující azbest mají být podle prvostupňového a napadeného rozhodnutí uzavírány do plastových pytlů, přičemž budou zabezpečeny tak, aby nedošlo k uvolnění azbestových vláken nebo prachu do ovzduší. Podmínky neprodyšnosti a utěsnění obalů by tak měly být za dodržení podmínek prvostupňového a napadeného rozhodnutí naplněny. Skutečnost, že v souhrnné technické zprávě je navrhováno balení materiálů s obsahem azbestu do PE fólie, samo o sobě nevede k nezákonnosti napadeného ani prvostupňového rozhodnutí, které tento nedostatek souhrnné technické zprávy zhojily. Třetí žalobní námitku proto nelze považovat za důvodnou.

112. *Pátou žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že obě správní rozhodnutí odkazují na právní předpisy, kterými se ale stavebník musí řídit bez dalšího. Správním rozhodnutím musí být uloženy konkrétní, individuální povinnosti. Podle názoru soudu však není skutečnost, že v prvostupňovém a napadeném rozhodnutí nebyly stavebníkovi přímo uloženy konkrétní povinnosti, přičemž správní orgány jen odkázaly na zákon o ochraně veřejného zdraví, nedostatkem těchto rozhodnutí. V situaci, kdy správní orgány došly k závěru, že není potřeba vymezit povinnosti stavebníka nad rámec zákona či je jiným způsobem blíže specifikovat, nelze trvat na tom, aby správní orgány prodlužovaly svá rozhodnutí o přímé citace konkrétních zákonných ustanovení. Stavebník je při demolici stavby zákonnými předpisy vázán bez ohledu na jejich případné výslovné vymezení v rozhodnutí a má-li materiály s obsahem azbestu odstraňovat pro tuto činnost specializovaná firma, tím spíše by tato firma měla znát příslušné právní předpisy, včetně zákona o ochraně veřejného zdraví. Soud proto obecně neshledal pátou žalobní námitku důvodnou, což však nic nemění na nedostatecích uvedených soudem shora.
113. *Šestou žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že nebyla dostatečně vymezena ochrana okolí bourané stavby. S ohledem na závěry soudu uvedené k první, druhé a čtvrté žalobní námitce nemohl soud šestou žalobní námitku přezkoumat, neboť její vypořádání se bude odvíjet od nového rozhodnutí žalovaného. Vypořádání této žalobní námitky by proto bylo předčasné. Správní soud není v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. soudem nalézacím, nýbrž přezkumným, kdy je povolán přezkoumat až výsledné správní rozhodnutí, což je výraz zákonného rozhraničení úkolů správních orgánů a správních soudů.
114. Konečně *sedmou žalobní námitku*, kterou žalobkyně namítala absenci stavebního průzkumu volně stojícího přístřešku, shledal soud částečně důvodnou.
115. V napadeném rozhodnutí je k volně stojícímu přístřešku konstatováno, že „[...] *ve výroku napadeného rozhodnutí není uvedeno odstranění přístřešku na pozemku odstraňované stavby, přičemž stavební úřad na str. 7 napadeného rozhodnutí uvádí, že „Volně stojící přístřešek, který se nachází při východní hranici parcely č. XG v k.ú. P., a to mezi odstraňovanou stavbou a sousedními pozemky č. parc. XH a XI, bude také odstraněn. Nachází se ale v dostatečné vzdálenosti od parcely namítatele a přímo s ní nijak nesouvisí.“ Ze spisového materiálu je zřejmé, že přístřešek je tvořený jen pultovou střechou z vlnitého plechu, podepřeného svislými dřevěnými trámy, přičemž ze spisového materiálu nevyplývá, zda by tento přístřešek měl být stavbou ve smyslu stavebního zákona vyžadující někdy v minulosti povolení ke stavbě a následně povolení k jejímu odstranění.“*
116. Z uvedeného nelze dovodit jiný závěr, než že ani sám prvostupňový orgán neví, „*zda by tento přístřešek měl být stavbou ve smyslu stavebního zákona vyžadující někdy v minulosti povolení ke stavbě a následně povolení k jejímu odstranění.*“ Právě prvostupňový orgán by byl orgánem, který by takové povolení vydal (bylo-li vydáno) a právě on by měl mít uvedené informace k dispozici ze své úřední činnosti. Skutečnost, že tato informace nevyplývá ze spisového materiálu v této konkrétní věci nebrání správnímu orgánu přesvědčit se o (ne)existenci daného povolení a povahy stavby volně stojícího přístřešku.
117. Pokud pak správní orgány dospějí k závěru, že volně stojící přístřešek má být odstraňován společně se stavbou, musí se v případě výskytu azbestu v jeho konstrukci stavebník a prováděcí firma řídit prvostupňovým rozhodnutím. Pokud tedy odstraňování volně stojícího přístřešku je v prvostupňovém rozhodnutí považováno za předmět demolice vedle

stavby, bude se na materiály s obsahem azbestu pocházející z tohoto přístřešku pohlížet stejně jako na materiály ze stavby a k dostatečnosti závěrů pak platí totéž, co již soud uvedl pod vypořádáním žalobního bodu prvního a čtvrtého, na něž odkazuje. Není však na místě, aby soud nahrazoval a doplňoval úvahy správních orgánů nad rámec napadaného a prvostupňového rozhodnutí. Bude věcí správního orgánu, aby postavil najisto povahu volně stojícího přístřešku a následně dle tohoto závěru na jeho odstranění použil příslušný režim stavebního zákona.

VIII. Závěr a náklady řízení

118. S ohledem na shora uvedené soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí pro nezákonnost a pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.) Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
119. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. V řízení měla procesní úspěch žalobkyně, proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do rukou jejího zástupce na nákladech řízení částku 20 456 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Výše nákladů řízení o žalobě se sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a z odměny za zastoupení advokátem v rozsahu čtyř úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a dvakrát účast na ústním jednání) po 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen "advokátní tarif") včetně čtyř režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem DPH, zvýšily se náklady řízení v rozsahu odměny za právní zastoupení ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku 2 856 Kč odpovídající této dani.
120. Soud nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů za podanou repliku, neboť v ní zásadně pouze zopakovala argumentaci již dříve před soudem uplatněnou, a za čtyři procesní podání (ze dne 11. 9. 2023, 25. 9. 2023, 26. 10. 2023 a 14. 3. 2024), v nichž žalobkyně postupně navrhovala provedení jednotlivých důkazů, resp. trvala na nařízení jednání. Soud proto neshledal posledně uvedené náklady důvodně vynaloženými.
121. Pokud se jedná náklady na vyhotovení *znaleckého posudku Ing. Zoji Guschlové, Ph.D. č. 005-02/2024 ve výši 169 400 Kč*, náklady na vyhotovení *znaleckého posudku Vysokého učení technického v Brně, Fakulty stavební č. 017256/2024 ve výši 24 200 Kč + 60 258 Kč* a náklady na vyhotovení *znaleckého posudku ZÚS, s. p. posuzující dokumentaci bouracích prací k odstranění objektu D. 8 ve výši 12 100 Kč*, které žalobkyně uplatnila v podání doručeném soudu dne 3. 5. 2024, soud tyto náklady žalobkyni rovněž nepřiznal. Jelikož uvedené znalecké posudky Ing. Zoji Guschlové, Ph.D. a VUT v Brně nebyly v soudním řízení jako důkaz provedeny (a provedení důkazu předběžným stanoviskem VUT v Brně a ZÚS, s. p. žalobkyně ani nepožadovala), nepovažoval soud tyto náklady za důvodně vynaložené ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť jich pro rozhodnutí ve věci nebylo zapotřebí. Tento závěr je zcela v souladu s Usnesením Ústavního soudu ze dne 3. 4. 2014, sp. zn. III. ÚS 1033/14, dle kterého „[n]epřiznání nároku na náhradu nákladů vzniklých pořízením znaleckého posudku na základě předběžné „procesní ostražitosti“ úspěšného účastníka soudního řízení, který jeho pořízení předtím po soudu v rámci důkazního řízení nepožadoval, není porušením práva na spravedlivý proces ani legitimního očekávání v případě, že takový posudek

nebyl v soudním řízení jako důkaz proveden a soud jeho neprovedení náležitě odůvodnil.“ Nadto z příloh, které žalobkyně ke svému podání, v němž náklady řízení vyčíslila, doložila, vyplývá, že objednatelem všech dokumentů byl doc. V. a nikoli žalobkyně, které tudíž ani žádné náklady spojené s těmito podklady vzniknout nemohly.

122. Soud nepřiznal žalobkyni ani náhradu nákladů za *posudek autorizovaného inženýra ČKAIT doc. Ing. R. V., Ph.D. ve výši 895 400 Kč*, které žalobkyně rovněž uplatnila v podání doručeném soudu dne 3. 5. 2024.
123. K této nákladové položce soud předně uvádí, že se nejedná o znalecký posudek, neboť dle § 11 odst. 1 zákon č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, ve znění pozdějších předpisů, „[o]právnění vykonávat znaleckou činnost vzniká zápisem do seznamu znalců.“ Doc. Ing. R. V., Ph.D. však ve veřejně přístupném seznamu znalců a tlumočnicků zapsán není. Soud provedl posudek doc. V. jako běžný listinný důkaz (nikoli důkaz znaleckým posudkem) k námitce žalobkyně ohledně existence dvou verzí dokumentace bouracích prací. Pokud by se jednalo o náklady na znalecký posudek (jehož důkazní síla je s ohledem na odbornou znaleckou činnost zpracovatele logicky vyšší), vycházel by soud při stanovení znalečného z § 2 odst. 1 vyhlášky č. 504/2020 Sb., o znalečném, dle které náleží za každou hodinu práce účelně vynaložené na výkon znalecké činnosti znalci odměna ve výši 800 Kč až 1 000 Kč. Pro představu by potom částka fakturovaná doc. V. byla ekvivalentem k více než 895 hodinám práce, tedy téměř 112 dnům, během kterých by práci věnoval standardních 8 hodin denně. Z uvedeného porovnání, jakož i ze srovnání částky vyúčtované znalkyní Ing. Guschlovou (169 400 Kč) a znaleckým ústavem VUT v Brně (60 258 Kč) za zpracování znaleckých posudků oproti částce vyúčtované doc. V. za zpracování odborného stanoviska, je zřejmá evidentní nepřiměřenost uplatněného nákladu. Z podkladů doložených žalobkyní k vyčíslení nákladů řízení pak není patrný ani jakýkoliv rozpis položek tvořících částku 895 400 Kč (resp. částku 740 000 Kč bez DPH). Vzhledem a absenci rozpisu položek fakturovaných za posudek doc. V. tak není zřejmé, zda tato částka nezahrnuje i náklady za znalecké posudky a předběžná stanoviska, ve kterých doc. V. figuroval jako objednatel (viz bod 121 shora). V takovém případě by však žalobkyně náklady ve výši 265 958 Kč (12 100 Kč + 169 400 Kč + 24 200 Kč + 60 258 Kč) uplatňovala dvakrát. Z žalobkyní doložené faktury č. 1/10/2023 na částku 895 400 Kč navíc vyplývá, že žalobkyně měla fakturovanou částku zaplatit na specifikovaný bankovní účet zpracovatele doc. V. se splatností do 3. 11. 2023. Žalobkyně však nikterak nedoložila, že by fakturovanou částku bankovním převodem uhradila a že by jí hotový náklad v uplatněné výši vůbec vznikl.
124. S ohledem na výše uvedené proto soud žalobkyni náhradu dalších nákladů nad rámec přiznané částky 20 456 Kč (viz bod 119 shora) nepřiznal.
125. Osoby zúčastněné na řízení mají podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den.

Zmeškání

lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. dubna 2024

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu